

Yhteystiedot:
Shauna Schuda
Lions Internationalin PR-johtaja
+1630-468-7075
Shauna.Schuda@LionsClubs.org

Julkaistavaksi välittömästi

Turkkilainen 6. luokan oppilas Yetka Yağiz Demirtas voitti pääpalkinnon Lions Internationalin rauhanesseekilpailussa

(Oak Brook, Ill.) - Yetka Yağiz Demirtas, 12-vuotias oppilas Ankarasta, Turkista, ymmärtää hyvin, mitä rauha on. Demirtas kertoi ideoistaan maailmalle kirjoittamalla palkitun esseensä nimeltä "*Mieleni lokerot*" joka kuvaa monimutkaisia sisäisiä keskusteluja, joita käymme usein itsemme kanssa siitä, mitä meiltä odotetaan ja miten voimme olla parhaita versioita itsestämme joka päivä.

"Lions Internationalin kansainvälinen rauhanesseekilpailu antaa nuorille mahdollisuuden paitsi kirjoittaa, myös herättää ajatuksensa henkiin", sanoi Lions Internationalin presidentti Dr. Patti Hill. "Yetkan huomaavaiset sanat todistavat, että voima muuttaa maailmaa ei ole vain siinä, mitä näemme, vaan siinä, mitä uskallamme unelmoida ja saavuttaa yhteisöissä kaikkialla."

Lions Internationalin esseekirjoituskilpailu perustettiin, jotta myös näkövammaiset nuoret voivat ilmaista ajatuksensa rauhasta ja se on lionsklubien aktiviteetti kaikkialla maailmassa. Lionit tekevät yhteistyötä paikallisten koulujen ja alueiden perheiden kanssa tunnistaakseen nuoret, jotka ovat kiinnostuneita osallistumisesta ja jotka voisivat hyötyä tästä ohjelmasta.

"Rauha on universaali, sillä ei ole kieltä, uskontoa, rotua tai kansakuntaa. Se on jotain yhteistä kaikille", Demirtas sanoi. "Elämä ei ehkä aina tarjoa sinulle sitä, mitä haluat, mutta on välttämätöntä ottaa askeleita päättäväisesti ja väsymättä."

Voittanut essee valittiin sen omaperäisyyden, sisällön, kirjallisten ansioiden ja kilpailun teeman "Uskalla unelmoida" tulkinnan vuoksi.

Istanbul Altintepe -lionsklubi sponsoroi paikallista kilpailua, joka antoi 6.-luokkalaisille mahdollisuuden osallistua tähän maailmanlaajuiseen tapahtumaan ja edistää sanoillaan rauhaa. Esseessään Demirtas jakaa ajatuksensa siitä, että jokaisella ihmisellä planeetalla on päivittäinen aikataulu, mutta näiden päivittäisten tehtävien lisäksi on paljon suurempi tehtävä: olla hyvä oppilas, ystävä ja perheenjäsen ja elää avoimella sydämellä ja mielellä, olla halukas kuuntelemaan, oppimaan ja kasvamaan.

"Ajattelen aina sovintoa; jos on jotain, joka pelastaa meidät, sen pitäisi olla maailma, jossa kaikilla on yhtäläiset oikeudet elämässä ja elämme rauhassa", 12-vuotias voittaja lisäsi. "Tämä kehitys edistyy nuorempien sukupolvien myötä. Jos kaikki tuntevat oikeutensa ja velvollisuutensa ja kunnioittavat niitä, tulee maailma, jossa kaikki elävät rauhassa."

Vapaa-aikanaan Demírtas nauttii uimisesta, runouden lukemisesta, taiteesta ja kuorossa laulamisesta ja toivoo tulevansa historian professoriksi ja paleontologiksi isona. Kilpailun voittajana Demírtas saa 5000 dollarin käteispalkinnon, muistolaatan ja kutsun osallistua johonkin tärkeään Lions Internationalin tapahtumaan VIP-vieraana. Vieraile lionsclubs.org/peace-essay -verkkosivulla, jossa pääset lukemaan Demírtasin esseen ja muita tietoja tästä kilpailusta.

Lions International, maailman suurin jäsenyyteen perustuva palveluklubijärjestö, koostuu yli 1,4 miljoonasta miehestä ja naisesta yli 200 maassa ja maantieteellisellä alueella kaikkialla maailmassa. Lions International perusti rauhanesseekilpailun edistääkseen rauhan ja kansainvälisen yhteisymmärryksen henkeä nuorten keskuudessa ympäri maailmaa.

2023-2024 Lions Internationalin rauhanesseekilpailun pääpalkinnon voittaja
Yetka Yağiz Demírtas, ikä 12
"Mieleni laatikot"

Tänään keräsin kaiken rohkeuteni pitkälle matkalle: Ja avasin mieleni laatikot.

Aloitin ylhäältä laatikosta, koska eniten käytetyt asiat ovat aina ylhäällä. Näin siellä jokapäiväisiä aiheita: Mitä tehdä, opiskella, syödä, harjata hampaita ja monia vastaavia asioita. Mutta nämä eivät ole löytöni päätavoitteita. Suljin varovasti ensimmäisen laatikon.

Oli toisen laatikon vuoro. Sanoin: "Löydetään se tällä kertaa". Siellä oli hieman erilaisia asioita. Mitä säilytän muistoina ja symbolisina esineinä, jotka jättivät jäljen minuun. Avain, jonka vanhempani antoivat minulle ulko-oven avaamiseksi. En kuitenkaan koskaan tule kotiin yksin. Sitten tajusin, että sen tarkoitus oli kertoa minulle, että tämä on kotini ja että olen osa tätä kotia. Sitten näin vihon, jonka isäni antoi minulle yhdeksäntenä syntymäpäivänäni. Ensimmäisellä sivulla hän totesi:

"Poikani, ylpeyteni, rakas... Uskon, että teet muistiinpanoja monille sivuille, kuten tämän muistikirjan sivuille, ja sinusta tulee erittäin tärkeä tiedemies. Toivotan sinulle onnea, rakastan sinua. Isäsi."

Tämän päivän 12-vuotiaana Yetka Yağizina ymmärrän, että isäni antoi minulle erittäin arvokkaan lahjan; hänen luottamuksensa.

Tämän ymmärryksen myötä siirryin mieleni kolmanteen laatikkoon. Tällä kertaa avasin sen innostuneempana. Ja pian huomasin, että se oli pilkkopimeä. Mutta musta ei aina tarkoita pimeyttä. Katsoin syvällisesti tuon pimeyden ydintä. Muistan, miten kaikki sanovat minulle jatkuvasti, että "en voi tehdä sitä, ole varovainen, se on vaikeaa". Sitten pilkkahdus toivoa loisti silmissäni ja sanoi... "Älä pelkää, Yetka! Uskalla unelmoida!"

Uskalsin nähdä sydämeni läpi "oikeasti sokeiden" joukossa, jotka sulkivat silmänsä toivolle ja mielikuvitukselle. Nostin pääni kohti taivasta ja unelmoin. Kuten he sanoivat, en nähnyt värejä, mutta lisäsin mielikuvituksessani tuhat väriä sateenkaareen. Valkoinen ei ole aina kirkas, ja musta ei ole aina pelottava. Nämä kaikki ovat väärinkäsityksiä, jotka ovat kasaantuneet mieleemme laatikoihin.

Minulla ei ollut neljättä laatikkoa. Emme aina löydä uutta laatikkoa, josta aloittaa alusta. Mutta voin täyttää tyhjän mustan laatikon unelmilla. Sitä minä teen nyt. Se, mitä olen tähän mennessä tehnyt ja itseluottamukseni ovat osoittaneet, että olen oikealla tiellä.

Isäni toiveena olen matkalla tiedemieheksi. Tätä voidaan pitää näkövammaisen ihmisen unelmana. Mutta minulla on rohkeutta tehdä siitä totta. Olen hyvä uimari ja hyvä juoksija tänään. Vain koska uneksin, että onnistuisin. Nyt on aika "uskaltaa unelmoida" antamatta kenenkään pysäyttää minua. Matkani on täynnä toivoa. Ja se on IKUINEN.